



LUBSKÝ ZPRAVODAJ

Srpen
2012

Ročník XIX

Cena 3, - Kč

Opatovské historické záznamy

Opatovská pamětní kniha prodělala s koncem války „likvidaci“ zápisů (viz článek níže), které se asi některým lidem nehodily. Doba byla nejistá, plná změn, poválečných zmatků a mnohde i násilných přehmatů, takže z hlediska lidského lze tento čin i pochopit.

Nový pokus v pamětní knize po válce pokračovat, měl krátkého života. Nová pamětní kniha čítá pouhých sedm rukou psaných listů. Někde je jen popsána půlstránka, jeden list je popsán pouze z jedné strany. Přesto je většina uvedených údajů zajímavá a tak je v Lubském zpravodaji nabízím. Zdali jsou všechny uvedené skutečnosti pravdivé, ponechám k posouzení historikům.

Přepis jsem dělal dle originálního zápisu bez gramatických úprav. U žádného ze zápisů není uveden autor.

Jan Kreuzinger

Zápisy pro rok 1945

(od konce 1944 do počátku roku 1945)

V roce 1944 a začátkem roku 1945 byla ubytována v obci pěší jednotka zvaná Wehrmacht, o síle asi 50 mužů. V budově, kde je obecná škola, měla být kancelář divizního štábu. O bližším označení této jednotky nebylo nic zjištěno. Při telefonním hovoru používala tato jednotka pojmenování svého stanoviště tajné značky: „Operete č. 1“. Tento útvar měl přijít do Opatova z města Adorf v Sasku. Z Opatova odešli do Kraslic, kde měli být ubytováni v tamější hudební škole.

Při zabavení pamětní knihy obce „Absroth“ (Opatov) bylo zjištěno, že v pamětní knize obce chybí 12 stran, které byly vytrženy. Obecní sekretář z Opatova Brandner tvrdí, že toto učinili němečtí nebo američtí vojáci, a to v době okolo 6.5.1945. Místnost, v níž se tato kniha nalézala, byla volně užívána jak ze strany „Wehrmacht“, tak i americkým vojskem. Při odchodu těchto jednotek byla tato skříň vypáčená a z ní mnohé věci odcizeny. Bližších údajů nebylo možné zjistit.

Poloha obce

Obec Opatov přísluší v okresním měřítku k ONV (Okresní národní výbor) v Chebu, soudní okres ve Vildštejně. Okolní sousedící obce jsou: město Schönbach, Horní Schönbach, Dolní Schönbach, Božetín, Nový Kostel, Oldřichov, Švarzenbach (*dněs Černá, směr Kraslice*), Leopoldovy Hamry, Ehmet, Valtěrov. Nejbližší město je vzdálené 3 km. Je to město Schönbach, kde je také stanice Sboru národní bezpečnosti, měšťanská a obecná škola, kam je také přiškolená obec Opatov.

Střed obce protíná silnice 2. třídy, která vede směrem na Libocký důl a asi po 2 km se křížuje směrem na Kraslice a směrem na Leopoldovy Hamry., do Sokolova. Směrem opačným vede z Opatova do Lubů*, odkud vede do Chebu.

Nejbližší železniční stanice je v Schönbachu, kam je to průměrně 4 km. Z toho vyplývá, že spojení se světem má obec dosti výhodné. Je to zvláště po stránce zdravotní a kulturní, že se do obce dostanou snadno zábavné podniky, nebo v případě potřeby lékař, který je ve vzdálenosti 4 km. Autodoprava žádným směrem zde spojení s obcí nemá. Nejbližší poštovní úřad je rovněž v Schönbachu, kde je také telefonní a telegrafní ústředna.

* Poznámka Lubský zpravodaj:

pár řádek výše se píše o Schönbachu a najednou: „... do Lubů.“ A dále se opět uvádí Schönbach.

Nevím, kdy byl tento zápis činěn, ale ke změně názvu města ze Schönbachu na Luby došlo 1947, oficiálně pak vyhláškou ministra vnitra č. 7/1948 ze dne 16. ledna 1948.

V obci je pouze jeden telefon, který slouží kanceláři vládního komisaře. V nejnútnejších případech slouží také veřejnému občanstvu, a to za poplatek. Místní rozhlas v obci zřízen není, ani není příští rok plánován.

Rok 1945

V roce 1945 byla ve zdejší obci tak zvaná správní komise, vedení měl komisař Janek. Toto vedení měl až do roku 1946, kdy se do obce přistěhovalo pár Čechů, z nichž byl zvolen komisařem Jindř. Horyna. Tato správní komise byla vedená až do roku 1946, kdy byla přejmenována na Místní národní výbor. Předsedou tohoto výboru byl zvolen Jindř. Horyna. MNV byl ustanoven ze 6 členů, poněvadž více Čechů v tu dobu tady nebylo.

V roce 1946 se provedl v obci Opatov odsun Němců do okupačních pásem. V obci bylo na 800 Němců, z nichž bylo jen málo antifašistů, kteří tu zůstali a byli zapojeni do práce v Gremoně později národní podnik. Odsun se prováděl potahama s Němci do Chebu. Obec byla osídlena do konce roku 1947 českými a slovenskými občany.

Po dvou letech opustili tuto obec a z ní se přestěhovali Zelenka, Šedina, Horyna, Jand'ourek, Palander, Novotný, Lagín, Korytina, Pospíchal a Filipi Ant. Sedláček, později potom ještě Viščuk a Strašlipka Jiří. Zůstalo zde jen 25 rodin osídlenců v počtu 300 osob. Byl zde také obchod smíšený, který se ve 2 letech zlikvidoval.

V Libockým dole byla přádelna, kde pracovalo ještě v roce 1947 na 120 dělníků. V roce 1948 – 49 byla tato továrna zlikvidována a stroje převezeny většinou na Slovensko.

V obci bylo založeno roku 1949 – 50 Jednotný zemědělský družstvo.

Zakladatelem tohoto J.Z.D byl Norek z čísla 8. Před tím byl poslán do Ruska, aby se tam ponaučil a po návratu domů toto J.Z.D založil. Na založení tohoto J.Z.D bylo začátkem 9 členů, kde po zemědělské technické úpravě přibyli další 3 členové. Za nedlouho se však přidalo ještě pár občanů slovenské národnosti, kteří pak zakrátko zase z J.Z.D vystoupili. Tak že bylo 12 členů v J.Z.D a 13 členů mimo.

Dokončení v příštím čísle Lubského zpravodaje

GE Money Bank pro vás opět v Lubech

Noví zájemci i stávající klienti GE Money Bank mohou opět využít kontaktní kancelář GE Money Bank přímo v Lubech. Využijte této příležitosti a navštivte naši novou kancelář ve dnech 13. srpna, 3. září a 17. září vždy od 14 do 17 hodin přímo v přízemí MěÚ Luby.

Těšíme se na vaši návštěvu!



GE Money Bank



Města Luby a Erlbach

si Vás dovoluují pozvat na



18. HRANIČNÍ SLAVNOSTI

které se budou konat v sobotu

11. SRPNA OD 14 HODIN

v prostoru hraničního přechodu

- Zahájení:**
- 14.00 – Saldo Band – Luby
 - 14.15 – Vypuštění poštovních holubů (Sdružení chovatelů z Karlovarského kraje a Vogtlandu)
 - 14.30 – 15.00 – Original Schwarzbachmusikanten - Erlbach
 - 15.00 – 15.30 – Saldo Band
 - 15.30 – 16.00 – Flyingboys – vystoupení artistů, účastníků Česko-Slovenské Superstar
 - 16.45 – 22.00 – hudba k volné zábavě

Soutěže, tvořivá dílna MěDDM - malování na trička, nafukovací žirafa, jízda na ponících, klaun LuLuLustig, výstava traktorů

Od 13.30 do 16.00 hodin bude autobus jezdit v půlhodinových intervalech, pak dle zájmu

NEDĚLE 12. SRPNA – náměstí před Městským úřadem:

- 9.30 – Milanovy discohrátky – hudební program se soutěžemi pro děti
- 11.30 – 11.45 – vystoupení dětské taneční skupiny L-SIDE MINI
- 12.00 – 16.00 – k tanci a poslechu zahraje kapela Los Pavlínos z Tachova

18. Hraniční slavnosti jsou spolufinancovány z
Česko-německého fondu budoucnosti na české straně

a **Programu pro podporu meziregionální a přeshraniční spolupráce**
a **Evropské myšlenky** na německé straně



Pořadatelé
18. Hraničních slavností
zvou občany k hojné účasti.



Záhada podzemní zámecké chodby ke kostelu (alespoň pro mne) vyřešena!

V hlavní roli: cinabarit neboli sirník rtuťnatý

Nový městský kronikář Tomáš Lenc se zabývá mnohými zajímavostmi týkajícími se minulého i současného života našeho města. Jednou z věcí, na kterou narazil, je spis o dolování cinabaritu v Horních Lubech. Jeho autorem je pracovník Národního muzea v Praze Dalibor Velebil. Tomáš mi dvacetistránkový spis půjčil a já po jeho přečtení dospěl k názoru, že zestručnělý výtah by mohl zajímat širokou lubskou veřejnost. Už proto, že nejspíš vysvětluje zprávy o možném podzemním spojení mezi lubským zámekem a kostelem sv. Ondřeje.

Většina místních občanů ví, že v Horních Lubech se kdysi těžila ruda obsahující rtuť a rumělku. Základním materiálem byl minerál cinabarit. Zpracovával se tavením, přičemž z větší části se od něho oddělila rtuť a nečistší cinabaritová surovina se rozemlela a spolu se rtuťí se prodávala na evropském trhu jako kvalitní malířské červené barvivo rumělka. Rtuť se používala k amalgamizaci – spojování s rudami obsahujícími zlato a stříbro a také při pozlacování a postříbřování předmětů.

Tento minerál se kdysi dobýval na pěti místech dnešní České republiky. Jeho dolování v Horních Lubech bylo historicky nejvýznamnější. V menší míře se našel i v okolí Výspy, Opatova, Erlbachu, Hranic u Aše a Studence u Oloví. Písemné informace o těžbě cinabaritu v Lubech máme od přírodovědců ze 16. až 21. století. Prvním byl v roce 1530 německý učenec Agricola, zatím poslední studii, shrnující a doplňující dosavadní články, napsal v roce 2009 již zmíněný Dalibor Velebil.

Počátek dolování cinabaritu v Horních Lubech kladou různí autoři spíše intuitivně do různých období – 12., 13., 14. století. Tito autoři své domněnky ničím nedokládají, zdá se, že počátky dolování jednoduše spojují s nejstaršími zmínkami o Lubsku. Případně kladou lubské dolování do dob, z nichž máme četné zmínky o dolování rud v jiných oblastech Českého království. Anonym v roce 1938 uvádí, že v oblasti Lubů prý byly provozovány doly již ve 13. století (uvádí letopočet 1230) mnichy z Waldsassenského kláštera. Dokladem má být název štoly – v překladu Mnišská kutna. Dolovalo se prý i v 15. století, kdy byly v provozu tři mlýny, údajně využívané k těžbě. Podle Dalibora Velebila tyto údaje působí značně nevěrohodně, respektive nepřesvědčivě.

Nejstarší doložitelné doklady o dolování cinabaritu v Horních Lubech máme ze 16. století. Především mezi roky 1520 až 1570 si zdejší dolování odbylo svůj vrchol a největší slávu.

Jedním z majitelů dolu Zvěstování Panny Marie se v roce 1523 stal bohatý norimberský kupec Niklas Wickel. Svůj podíl zakoupil prostřednictvím svého syna Lienharda. Ten přesídlil z Německa do Čech, oženil se s příslušnicí hraběcího rodu Šliků a žil na zámku ve Starém Rybníku. Po smrti otce se stal majitelem největšího množství důlních podílů a z toho důvodu dolování v Horních Lubech řídil a organizoval. Veškerou lubskou rtuť od Lienharda Wickela kupoval norimberský obchodník Hans Tegler. Na základě obchodních dohod prodával rtuť v Norimberku, Antverpách a Lyonu.

Někteří autoři odhadují počet horníků mezi roky 1520 až 1560 na sto až dvě stovky. Reálný odhad je spíše v řádu desítek dělníků. K roku 1563 bylo v Horních Lubech registrováno šest dolů:

Zvěstování Panny Marie, Tří králů, U Boží pomoci, U léna hraběte Albrechta Šlika, Gendorf, Pernhaut. Ve stejném roce produkovaly rudu pouze tři doly, u ostatních probíhaly přípravné a kutací práce. Zajímavé je, že například důl Zvěstování Panny Marie vlastnilo celkem 14 těžařů (dnes bychom řekli společníků nebo akcionářů), v dole pracovalo pouze šest havířů. Důl Tří králů vlastnilo dokonce 72 těžařů, ale pracovali v něm čtyři havíři. V celém revíru pracovalo 15-20 havířů, většinou místních. Horní Luby čítaly asi 13 obytných domků. Hlavní těžní šachta ležela pod budovou školy. Odtud vedla odvodňovací tzv. Dědičná štola, která se táhla až k dnešnímu vodojemu Chevaku za nástrojárnou firmy F.P. Technik. V době, kdy se dolovalo pod její úrovní, k ní bylo v podzemí nainstalováno vodní kolo. To, poháněno vodou z rybníka v Horních Lubech, roztáčelo zařízení, kterým se čerpala voda z hlubších partií dolu.

Daň z vytěžené rudy (desátek či roční úhradu) platil v roce 1563 pouze důl Léno hraběte Šlika. Ostatní doly byly od daně osvobozeny buď kvůli vysokým nákladům na těžbu, nebo proto, že dosud žádnou rudu neprodukovaly.

Jindřich Desort

Pokračování v příštím čísle Lubského zpravodaje

Den otevřených dveří

Dne 23. června 2012 proběhl za hojné účasti místních občanů již druhý ročník Dne otevřených dveří SDH Luby.

A jak již bylo zvykem, nechybělo ani tentokrát vydatné pohoštění, k poslechu hrála kapela Drsoni - byly opravdu skvělé, a nechyběla ani dobrá nálada. K vidění byly ukázky zadržení pachatele v ujíždějícím vozidle, ukázka obraných chvatů a přehlídka výstroje pořádkové jednotky Policie Cheb. Největší atrakcí pro děti byla možnost svézt se v novém hasičském voze místní jednotky, k vidění byla rovněž celá hasičárna, fotky, makety hasičských aut atd.

Myslím si, že všichni, kteří přišli, se skvěle pobavili a už se s námi těší na další ročník Dne otevřených dveří. Poděkování patří všem hasičům, kteří se podíleli na přípravě této akce.

Pavel Mikyta, velitel SDH Luby

Dětský tábor

Naše hasičské družstvo dětí se zúčastnilo třídního tábora v Německu u našich kamarádů hasičů z Markneukirchenu.

Seznámily se s novými německými kamarády, se kterými se společně zúčastňovaly různých sportovních a vědomostních soutěží, které byly bodově hodnocené. Přestože náš kroužek funguje teprve od února tohoto roku, naši se umístily na krásném třetím místě z celkového počtu osmi družstev. Domů se vrátily s bronzovými medailemi a diplomy. Děti z toho měli velikou radost, stejně jako dospělí a doufáme, že jim to dodalo motivaci na příští školní rok. Ještě nás čeká moc práce, abychom se příští rok umístili alespoň tak jako letos. Děkujeme dětem za obrovskou snahu a za práci, kterou odvedly. Stejně tak poděkování patří jejich vedoucím, kteří s dětmi pracovali, a to paní Daniele Malíkové, které pomáhaly paní Gabriela Ďurčová s dcerou Evou Ďurčovou.

Pavel Mikyta, velitel SDH Luby

Pozvánka na soutěž

V sobotu 25. srpna 2012 se koná 6. ročník soutěže v požárním útoku

„O pohár starosty města Luby“

Občerstvení zajištěno. Přijďte nás podpořit a pobavit se společně s námi.

Těší se na Vás jednotka SDH Luby.

Inzerce

OD 10. ZÁŘÍ 2012

BUDE OTEVŘENA NOVÁ

PROVOZOVNA KADEŘNICTVÍ

SLUŽBY:

DÁMSKÉ, PÁNSKÉ, DĚTSKÉ,

A TO DLE OBJEDNÁVEK

KLÁRA KUBARTOVÁ

NA VÝŠINÁCH 480

(NA ADRESE PETR ŠTAFURIK)

PARKOVÁNÍ PŘED DOMEM

TELEFON: 733 765 410

Prodám byt 3+1 v osobním vlastnictví,
Tovární ul. 745, II. patro,
podlahová plocha 78 m², balkon.
Cena 299.000,- Kč.

Zájemci volejte na telefon 604 252 740.

Oslava narozenin

Dne 29. června oslavil náš dlouholetý člen a řidič pan Miroslav Kubík 70. narozeniny.

A to bychom nebyli my hasiči, aby tak důležitá událost zůstala bez pořádné oslavy. A tak jsme se v den Mírových narozenin sešli v hasičárně, a kromě hodnotných darů byla oslavenci předána medaile od OSH Cheb Richardem Kejmarem za příkladnou práci a pamětní sekera od velitele Pavla Mikyty za 50. let členství u SDH Luby.

Všichni jsme se skvěle pobavili, najedli a napili a už se opět těšíme na příští hasičské kulatiny.

Pavel Mikyta, velitel SDH Luby

Vyberte si v knihovně

Nežžádanější knihy za první pololetí r. 2012

Koomson, Dorothy: **Bonbony k snídani.** (Anglické romány)

Kendra Tamaleová se po několika letech vrací z Austrálie do rodné Anglie, aby zde zahájila nový, jednodušší a spokojenější život. Jak už to ale bývá, plány si děláme proto, aby nám je osud převrátil naruby...

Keleová-Vasilková: **Duhový most** (Slovenské romány)

Olga je obyčejná žena, prodavačka, matka desetiletého syna Filipa a manželka vysokoškolského učitele. Má své sny a touhy, které by chtěla proměnit ve skutečnost. Chtěla by být bohatší, aby nemusela tak tvrdě pracovat a konečně mohla také trávit krásné chvíle například na dovolené u moře. Jejím největším přáním ovšem je zhubnout. Na žebříčku jejích životních hodnot štíhlá rovná se šťastná. Proto se trápí neustálými redukčními dietami, hubne a přibírá a z tohoto kolotoče neúspěchů je podrážděná, nervózní a nešťastná. A když podstoupí pod odborným dohledem kurz hubnutí a téměř dosáhne vysněného cíle, zasáhne jako mávnutím proutku do jejího života osud v podobě zrádné nemoci. To Olze otevře oči a začne vše přehodnocovat.

James, Sabatina: **Sabatina** (Rakouské romány)

Sabatina prožívá radostná léta dospívání a studií v Linci. I když se považuje za Rakušanku, její rodiče, ortodoxní muslimové, chtějí, aby žila jako správná pákistánská žena - vzala si manžela, jehož jí vybere otec, rodila děti, chodila zahalená v burce, potlačila vlastní názory a zapoměla na vyšší vzdělání. Při jedné z cest do své rodné vlasti rodiče Sabatině oznámí, že se v Pákistánu provdává. Dívka se vzbouří a v tu chvíli proti sobě poštve celé příbuzenstvo. Podle starého zvyku má být zabita, aby čest rodiny byla zachráněna. (Chtěla mě zabít vlastní rodina)

Kupka, Jiří: **Krvavé jahody.** (České romány)

Autentický příběh Češky zavlčené do sovětských gulagů. Skutečný, sotva uvěřitelný osud Věry Sosnarové, která byla po druhé světové válce odvezena z Československa a prožila 19 krutých let v sovětských vězeních a gulazích. Nakonec se jí podařilo vrátit se zpět do vlasti, kde se začlenila do normálního života. Zkušený romanopisec nabízí ojedinělé svědectví o mnoha „dnech Ivana Děnisoviče“.

Nesbø, Jo: **Spasitel.** (Norské romány)

Nesbøho knihy o Harrym Holeovi jsou v podstatě společenskými romány s kriminální zápletkou a mohou se pochlubit ambiciózně vystavěnou strukturou. Jejich vzrušující, napínavý a rychle se odvíjející děj odráží náš moderní globalizovaný svět. Přestože nejčastější kulisou Nesbøho příběhů je Oslo, povaha současného zločinu nutí kriminalistu Harryho Holea čelit zločincům i v takových koutech světa, jako jsou Austrálie nebo Thajsko. Díky tomu dýchají romány skutečnou mezinárodní atmosférou. Klíčem k Nesbøho mezinárodnímu úspěchu je - alespoň částečně - postava velmi svérázného a přitom naprosto uvěřitelného hrdiny, kriminalisty Harryho Holea. Harry se stal kultovní postavou už po vydání první knihy celé série. Je skutečným antihrdinou s nesnesitelnou povahou, zároveň je však nemožné ho nemít rád.

O Beirne, Kathy: **Nikdy o tom nemluv.** (autentické romány-Irsko)

Kathy O'Beirneová líčí v této knize svůj tragický životní příběh, poznamenaný již v raném dětství surovým otcem, který ji stejně jako její sourozence tloukl a týral, a místními chlapci, kteří ji sexuálně zneužívali. Malá Kathy, které se v silně katolickém Irsku nedostalo od jejího okolí žádné pomoci, byla v osmi letech odtržena od rodiny a uzavřena postupně v celé řadě církví řízených institucí. Později ji poslali na psychiatrii, kde prošla děsivou elektrošokovou terapií a byla vystavována krutostem ze strany lidí, kteří o ni měli pečovat. Ve dvanácti letech byla poslána do prádelny Máří Magdalény, nápravného ústavu pro padlé dívky, kde se stala obětí sexuálního násilí. Jen pár týdnů před svými čtrnáctými narozeninami porodila dítě. Ale tímhle její noční můra ještě ani zdaleka nekončila.